

19.01.34

(כי קרא שמיטה לה, מכל מקום) 38b → (והשתא דאמרת: חובת הגוף נוהגת בין בא"י בין בר"ל) 37b

1. לא תבערו אש בכל מושבתים ביום השבת: שמות פרק לה פסוק ג
 2. חקת עולם לדורתיכם בכל מושבתים כל חלב וכל דם לא תאכלו: ויקרא פרק ג פסוק יז
 3. כל מהמצות לא תאכלו בכל מושבתים תאכלו מצות: שמות פרק יב פסוק כ
 4. בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומורים יאכלהו: במדבר פרק ט פסוק יא
 5. והיה כי באך ה' אל ארץ הכנעני... והעברת כל פטר רחם... וכל פטר חמר תפדה בשוה... והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך... שמות יג: יא-יג, טז
 6. ויאכלו מצבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: יהושע פרק ה פסוק יא
 7. ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: שמות פרק טז פסוק לה
 8. וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על פי ה': דברים פרק לד פסוק ה
 9. ויבנו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: דברים פרק לד פסוק ח
 10. והי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: יהושע פרק א פסוק א
 11. משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם וכל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: יהושע פרק א פסוק ב
 12. עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה... יהושע פרק א פסוק יא
 13. והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: יהושע פרק ד פסוק יט
 14. ויאמר אליהם בן מאה וקשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: דברים פרק לא פסוק ב
 15. לא תהיה משפלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: שמות פרק כג פסוק כו
 16. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה: דברים פרק טו פסוק ב

- I Continued analysis of textual indicators of מצוות הנוהגות בארץ – מושבות and ביאה (etc. כי יביאך) ביאה and מושבות – מצוות הנוהגות בארץ
- a Purpose of מושב and ביאה in re:
 - i קמ"ל – (ויקרא כג) – (as it's written in that context in כג) as with other מועדות כד" as קידוש ב"ד it would require כד"א – (v. 1) שבת
 - ii קמ"ל – (as it's written in that context) קרבנות when there are כד"א – (v. 2) חלב ודם
 - iii קמ"ל – (as per v. 4) קרבן פסח when there is כד"א – (v. 3) מצה
 - iv teaches that by doing these מצוות, we earn entry into the Land and פדיון פטר חמור (v. 5) תפילין
 - b Implications of dispute (ר"י/ר"ע) as to meaning of מושבות (anywhere you are or only after וישיבה)
 - i According to ר"ע, we understand v. 6 (why they only ate חדש afterwards):
 - 1 Explanation: they offered the עומר (16.1) and then ate חדש, which applies anywhere
 - ii However, according to ר"י, why didn't they eat immediately
 - 1 Explanation: if ירושה וישיבה means מושבות after, then איסור חדש didn't apply yet
 - 2 Answer: they didn't need it, as they still had מן in their bags, as per resolution within v. 7:
 - (a) It states: they ate the מן until they came to the "settled Land" (i.e. west bank)
 - (b) But it also states: that they ate the מן until they came to the "edge of כנען" (east bank)
 - (i) Resolution: the מן stopped falling at death of משה (7.12) but lasted until (16.1)
 - (c) Parallel זרייתא: the "40 years" of v. 7 should be 39 and 11 mos. (מן began falling on 15.2)
 - (i) Answer: the מצות they took with them from Egypt tasted like מן
 - (d) Additional זרייתא: identifying date of death (and birth) of מרע"ה as 7.12, as per vv. 8-15
- II בא"י and ראב"ש's statements regarding מצוות התלויות בארץ
- a (all apply globally) חדש, ערלה וכלאים – רשב"י
 - i ק"ו – from text (מושב means anywhere you live), ערלה and כלאים via וקר"ו
 - 1 3 points of ק"ו (2 of which apply to ערלה)
 - (a) איסור חדש (every 16.1 it is lifted) isn't a permanent כלאים (is)
 - (b) ערלה וכלאים (are) איסור הנאה חדש isn't an
 - (c) חדש has a mechanism to lift the ban (16.1) – ערלה and כלאים do not have such a mechanism
 - b בא"י – any מצוה which we were commanded to practice before entering the Land applies globally, else, only בא"י
 - i exceptions: השמטת כספים (at שמיטה) and שלוח עבדים (at יובל) – which apply everywhere, 'tho commanded before
 - 1 challenge: השמטת כספים is a personal obligation – of course it applies everywhere
 - 2 answer: שמיטה/שמוט based on שמיטת כספים:: שמיטת קרקע as per רבי כד"א (v. 16):
 - (a) Ruling: שמיטת קרקעות only applies at a time that שמיטת כספים applies
 - (b) We may have extended it to: שמי"ק only applies where שמי"ק applies (א"י) – קמ"ל – (א"י)
 - (i) Reason we don't read that way: end of v. 16 expands to include other places (חז"ל)